

MONUMENTEN, BEELDEN & GEDENKPLATEN TE OOSTENDE - XXVIII :
HET BORSTBEELD VAN BURGEMEESTER A. VAN GLABBEKE

Het borstbeeld van Burgemeester A. VAN GLABBEKE is één van de recentste aanwinsten van Oostende's beeldhouwkundig patrimonium. Het werd op zaterdag 15 september 1984 officieel als gift verworven.

Begin 1984 maakte de weduwe van Burgemeester VAN GLABBEKE de wens kenbaar aan de Stad Oostende een schenking te doen van 2 portretten van haar man : een geschilderd portret van de hand van Léon SPILLAERT (1937) en een bronzen buste van de hand van Victor DEMANET.

Tijdens een academische herdenkingsplechtigheid in het Feest- & Cultuurpaleis op 15 september '84 had de plechtige overhandiging plaats.

Het portret van SPILLIAERT vond een waardig onderkomen in de Spilliaertzaal van het Museum voor Schone Kunsten. Voor het plaatsen van de buste werd een permanente opstelling in een officieel stadsgebouw gezocht. Ten slotte opsteerde het Stadsbestuur voor het tussenverdiep van de receptie- en tentoonstellingsruimten in het Feest- & Cultuurpaleis, daar waar ook de gipsen maquettes van KREITZ' "Zee-liedenmonument" staan.

Het borstbeeld, een werkstuk van Victor DEMANET is academisch realistisch te noemen : het toont ons een sterk gelijkend beeld van de geportretteerde, gekleed in de juristentoga. Victor DEMANET (°Givet, 1895 - +Elsene 1964) was leerling van de beeldhouwers D. HURBIN & Constantin MEUNIER. Hij huldigde een traditionele academische stijl en stond vooral gekend als portrettist. In deze specialiteit creëerde hij talloze werken op bestelling.

De plaasteren maquette van de buste werd dezelfde dag door Mevrouw VAN GLABBEKE, samen met andere personalia aan de "De Plate" geschonken. Ze zullen weldra, samen met andere verzamelstukken, dienen om een nieuwe museumsectie "Van Burgemeesters en Stadhuizen" te stofferen.

Norbert HOSTYN

o o

CULINAIRE FOLKLORE - SWIESEN of SWIESELS

Bij een recent, door en door zondagmorgenbezoek aan de buurtbanketbakker, werd ik getroffen door de vraag van een dame, voor mij in de rij, om "VIER SWIESELS en VIER ACHTEN".

Van nature uit nieuwgierig, gluurde ik over haar schouder naar de handen van de bedienende winkeljuffrouw. De "achten" kon ik uit hoofde van de vorm onmiddellijk en onmiskenbaar thuisbrengen. Door deductie kon ik toen ook meteen opmaken wat de dame met "vier swiesels" bedoelde. Nu moet ik zeggen dat het aangeboden helemaal niet overeenstemde met de bepaling van "SWIESEL" die in Desnerck's OOSTENDS WOORDEN-BOEK voorkomt.